

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

COMPARTIMENTO N° 6

Hytti nro 6

Finlandia, 2021

Direcció: Juho Kuosmanen

Intèrprets: Seidi Haarla, Yuriy Borisov, Dinara Drukarova, Vladimir Lysenko

Durada: 107 min

Gènere: drama

Idioma: finès

Data d'estrena: 15/04/2022

Viatge fins a la fi del món

El *compartiment número 6* que dona títol a la pel·lícula és un tren de segona classe que es desplaça des de Moscou fins a Murmansk, una ciutat situada al costat de l'Oceà Àrtic. El viatge configura una road movie ferroviària per terres russes on, com en tota bona mostra d'aquest subgènere de viatges, l'objectiu no és la fi del desplaçament sinó les experiències acumulades al llarg del trajecte. El paisatge que travessa el tren és el de la Rússia de finals dels vuitanta, moment en què s'estava descomponent l'antiga Unió Soviètica per la perestroika i en el que moltes coses hi ha havien començat a caure. Al llarg de la pel·lícula no hi ha signes de la situació política, únicament tenim com a referència la cançó de Desireless, titulada Voyage, voyage, que va aparèixer en el mercat discogràfic l'any 1989. L'important de Compartimento n.6 no és tant el món exterior i la seva transformació sinó la transformació interior que duu a terme la Laura, una noia finlandesa instal·lada a Moscou que viu una relació amorosa amb Irina, una amiga seva que no participa en el viatge i que s'ha quedat a la ciutat. Laura vol ser arqueòloga i decideix viatjar fins als confins de la terra per veure uns fòssils. El seu objectiu no és altra que anar als confins del món i de la Història per trobar un camí que l'ajudi a comprendre'n l'origen de tot plegat.

Al llarg del trajecte vital de la protagonista ens adonem, però, que a la Laura no li preocupa tant l'origen, sinó el seu propi present vital. "És fàcil comprendre el present quan estudies el passat". Vol saber qui és i cap on va la vida. En el trajecte es creua amb Lioja, un miner rus molt murri que no para de beure vodka. La Laura i en Lioja han de compartir el compartiment ferroviari. En els primers moments, per a la noia, la presència d'un estrany es converteix en una nosa. La màgia de la pel·lícula sorgeix quan malgrat els antagonismes culturals i socials entre els dos personatges principals sorgeix una química que porta cap a un despertar la malenconia. Tots dos beuen vodka, comparteixen

algun aliment al vagó restaurant, es rebutgen, però progressivament s'obren l'un a l'altra. La Laura perd la memòria visual de la seva vida anterior i només li queda la possibilitat de poder arribar fins a la fi del món per comprendre la importància dels petits moments vitals i poder-se reconciliar amb ella mateixa.

Els instants finals de la pel·lícula reflecteixen l'ansia de poder arribar a trobar la fi del món, el desig per poder estar en contacte amb un món impossible transformat pels forts vents hivernals. Ambdós personatges comprenen que, malgrat ser diferents, hi ha una transparència emocional que pot unir-los. Juho Kuosmanen, el cineasta finlandès que va tenir un gran ressò internacional amb *El dia més feliç* en la vida d'Olli Mäki, filma una pel·lícula senzilla, gairebé minimalista en què les relacions humanes descobreixen el seu contrapunt en un paisatge situat al crepuscle. Per poder tornar a començar, de vegades cal conèixer l'experiència de la fi i un cop assumit aquest territori, potser és el moment de tornar a començar.

Àngel Quintana
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona